

REPETA

A Lakoma fesztiválújság múltidéző ünnepi melléklete a
XX. Egressy Béni Országos Színházi Fesztiválon

2.szám, péntek délelőtt

2018. október 19.

FŐDÍJ 2011Hanesz Júlia,
Kekeňák Lucia
Lakoma 2011
3. szám

Kolumbuc tojása

„Néznék, néznék, de nem tudják, hol vagyunk. Kik ezek az emberek? Egy házban a faluvégen, Spanyolországban, a nagyszobában. Asztalszék, székasztal, búbos kemence. Nem, kemence nincs, lehetne, de nincs...”

Ezekkel a szavakkal kezdték előadásukat a nánaiak. Aki kibírta egészen estig, és megvárta ezt a produkciót, bizony nem csalódott. A szereplők játékkal, az ötletes díszlettel és a vicces szöveggel feltették a képzeletbeli i-re a pontot. A történet se mindennapi (Karinthy eredeti darabját írták át és adták elő ízes nánai tájszólásban), „Kolumbuc” egy spanyol gazda, akit felesége otthon vár, amíg ő felfedezi Amerikát, az indiánusokat, és bebizonyítja, hogy Galilei Mózsinak mégiscsak igaza volt abban, hogy a Föld gömbölyű. A Föld viszont más gömbölyű dolgokat is hordoz a hátán, amelyek felettből izgatják Esvány bíró fantáziáját, aminek viszont Kolumbuc nem igazán örvend, és máris kész a galiba... Közben még otffelejtődik a kis Jákob, a segéd szorgalmasan keresi a példaképét, a bírót, Trézsi pedig a mindentudó szolgáló sztoikus nyugalmával figyeli, hogyan alakul a történelem.

A fesztivál fődíjai

2001	Nánai Színjátszó Csoport
2002	Nánai Színjátszó Csoport
2003	Nánai Színjátszó Csoport
2004	Ipolynyéki Színjátszó Csoport
2005	Zsákszínház (Fülek)
2006	Bodrogközi Színjátszók (Királyhelmec)
2007	KGSzT (Kassa)
2008	Nánai Színjátszó Csoport
2009	KGSzT (Kassa)
2010	Bodrogközi Színjátszók (Királyhelmec)
2011	Nánai Színjátszó Csoport
2012	Garamvölgyi Színpad (Léva) Nánai Színjátszó Csoport
2013	Jókai Színjátszó Társulat
2014	Nánai Színjátszó Csoport
2015	Vezekényi Görbetükör Színjátszó Kör
2016	Jókai Színjátszó Társulat
2017	Apropó Kisszínpad (Fülek)

A fesztivál nívódíjai

2002

Csillagvirág Színkör (Tornagörgő)

2004

Csillagvirág Színkör (Tornagörgő)

2005

Nánai Színjátszó Csoport

Féktelen Komédiások (Vágkirályfa)

2006Nánai Színjátszó Csoport
NEFISZ (Nemesócsa)**2007**Nánai Színjátszó Csoport
Zsákszínház (Fülek)**2008**Csillagvirág Színkör (Tornagörgő)
Kisveréb (Szeszta)**2009**Bodrogközi Színjátszók (Királyhelmece)
ÉS?! Színház (Őrsújfalú)**2010**Nánai Színjátszó Csoport
Zsákszínház (Fülek)**2011**Csécsi Hagyományőrző Csoport
Jánoki Hagyományőrző Csoport**2012**Apropó Kisszínpad (Fülek)
Bodrogközi Színjátszók (Királyhelmece)**2013**Nánai Színjátszó Csoport
Zsákszínház (Fülek)

2014

Bodrogközi Színhátszók (Királyhelmec)
NEFISZ (Nemesócsa)
Vezekényi Görbetükör Színhátszó Kör

2015

Garamvölgyi Színpad (Léva)
KGSzT (Kassa)

2016

Nánai Színhátszó Csoport
Zsákszínház (Fülek)

2017

Bodrogközi Színhátszók (Királyhelmec)
Novus Ortus (Dunaszerdahely)

Egy illatszertár százféle illata

Kozsár Zsuzsanna

Lakoma 2016

3. szám

Ez után az előadás után nagyon nehéz a megszólalás. A szemünk elé tárult egy igazi békebeli illatszertár, ahol pillanatok alatt hatalmas feszültségek keletkeztek, emberi drámák játszódtak le, szerelmi szálak szövődtek, annyira egységesen nagyszerű színészi teljesítményekkel, amelyeket talán még sosem láttam szerény kis fesztiválunkon. A színészek bármelyike megállná a helyét hivatásos társulatban is, ám ha a jóból a még jobbat ki lehet emelni, az idős főnök, Asztalos úr, Sipos úr, Flóri és Balázska viszi el a pálmát. A karakterek pontosan, aprólékosan kidolgozottak, minden gesztus természetes, minden érzelem valódi, ez a világ él és lélegzik, ez a világ a legkisebb részletig maximálisan kidolgozott. A díszlet, a kellékek, a jelmezek ezt a hatást a maximumig felfokozzák. Talán a zenei választás nem mindig teljesen találó, ám a zenék alaphangulata megegyezik a jelenet hangulatával, melyet illusztrál. Elsősorban a burleszk-ízű zenei betétek sikeresek. A szépsi előadás egyedüli apró szépséghibája a kelleténél kicsit lassúbb indítás, az első felvonásbeli időnkénti vontatottság, melyet már a második felvonás helyrezökkent tempója teljesen ellensúlyoz. De ezek olyan apró nüanszok, melyeknek meglétét csak a profiktól kérhetjük számon. Így méltán kérem számon a jókaiaktól.

Szeretem ezt a fesztivált, szeretek itt lenni, írni, szerkeszteni a Lakomát, nézni a darabokat. De amit itt most láttam, több volt, ünnep volt, igazi katartikus színházi élmény. Ezért aztán suták a szavaim, mert a tökéletesre az ember csak felpislog, csodálkozó szemekkel. Köszönjük a jókai társulatnak, ez valóban felejthetetlen.

Most lekalapálok valamit,

E
M
L
É
K
K
Ö
N
Y
V

s aztán kérlek benneteket, ne vegyétek másnak, mint az együgyű ember visszaemlékezésének, akit baráti okokból, a jóisten kegyelméből egyszer elhívatok ide Szepsibe, s nem is tudtátok, hogy voltaképpen ő úgy érezte, hogy hazajött, s azóta is azt érzi mindig, hogy hazajön, ismerős vidékre, ismerős emberek közé. Nincs az az országhatár, ami elválaszthat minket, színjátszókat egymástól, nincs, de mégis van, a nézőtér és a színpad vékony határa, s nekem volt szerencsém mindkét oldalon bemutatkozni, színjátszócsoporthoz vezetőként is, meg zsűriként is.

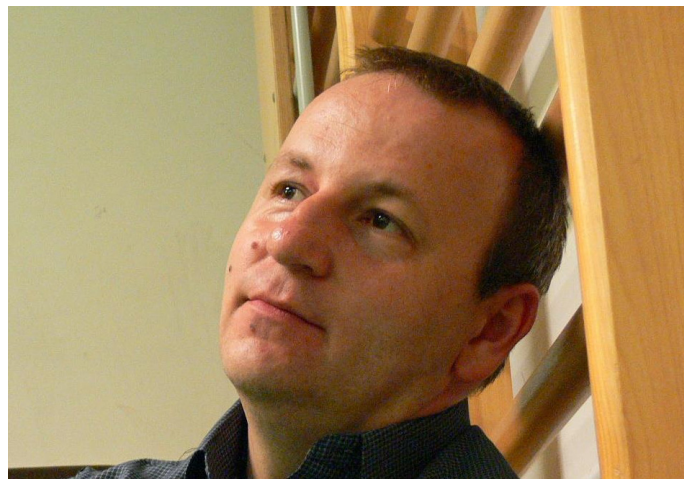
Jó lenni nálatok vendégségben. A házigazda, Feri bácsi töltött káposztája, Imre pálinkája, a Lakoma fénymásoló illata, a Bódva hotel folyosója, mind arról tanúskodik számomra, hogy az Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztiválon lenni jó. 2005 óta veszek részt ezen a színjátszó ünnepen, talán néhány év kihagyással. Ezalatt a sok idő alatt (hogy eltelt!) részt vettem számos tökkiállításon, Szózat-éneklésen, éjszakai zsűrizésben, délelőtti tréningfoglalkozáson, ebéden, reggelin, vacsorán. Több fontos emlékem közül néhányat szívesen megosztok veletek.

Történt egyszer, az eredményhirdetés után, elindultunk haza, s a helyiek tanácsára Buzitán felmentünk a hegyre, ott balra fordultunk, s csak reménykedtünk Regős Jánossal, hogy valamikor határon túlra érünk, mert mindezt a tökéletes ködben csak mobiltelefonunk hálózatkeresésével tudtuk volna megállapítani. Egyszer csak az úton feltűnt egy szarvaspár – igen, nem őzike, hanem legalább kétméteres szarvas magasodott az autó fölé, de csak ott álltak a fényszóró előtt, majd elléptek. Mi ámulva és csöndben nyeltünk egyet és gurultunk tovább.

És hát persze jönnek sorban az előadások. Mindenekelőtt a nánaiak vidám komédiázása, melytől én eleinte bizony kicsit megijedtem, de aztán jópár előadásuk fergeteges hangulata meggyőzött arról, hogy ez a túlzásokkal játszó vidám komédiázás nagyon is értő és érző színjátékos szívből jön. A vágkirályfai komédiások hastáncos jelenete, a csécsi asszonyok fortélyai, és mind, barátaim, akiket most felsorolni (nézzétek el) nem tudok. A számos köszöntésre is emlékszem, ahogy egy kisebbségi helyzetben lévő színjátszói közösség megemlékezik élő munkásairól, megköszönve a közösség érdekében végzett tevékenységüket, és őrzi halottai emlékét.

Mert tudjuk, hogy a színjátszás a pillanat művészete, de a közösségteremtés az öröklétnek szól.

Körömi Gábor

**„Van egy hely, ahol a
csúfokat is ünneplik.
Ahol az irtózatos gyönyö-
rű lehet.
Ahol a másságot nem el-
utasítják, hanem kegy-
ben részesítik.
Ez a hely pedig a színház.”**

Londoni rémtörténetek c. film

Repeta - 2. szám

Szepsi, 2018. október 19., péntek délelőtt

Összeállította: Kozsár Zsuzsanna

Tördelő: Tóth Emese

Fotók: archívum, internet